

لحاجه المحيى الحاج على الراى

ظاهر گشته صبح صفر چش امام منتظر  
آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا

صبح صادق همی دمید در نصف ماه شعبان  
نور امام منتظر کر آیی جهان را روشن  
آمد مهدی غایب خرو اهل ایمان  
و از نور میلاد او شد اهل دو عالم شادان  
بادیده ولا نگر آمد امام بحر بر  
آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا

آمد آن نور عقل کل آمد مهدی زهرا  
آمد وحی مرتضی نور دل آن عذرا  
حقیقه ز ند اندر حقی یوسف گم شده ما  
دری پیدا شد از گهر زلف حسین در وقت کمر  
آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا

مهدی امام شیعیان بعضی او کفر و حیم  
زادیه عسکری بود عشق او دار النعم

و از ظاهر شدن آن ماه قمری هم سید دوم  
باشد او و سید کی ام باشد چون سید کی  
واجب زحالیق بشر عقیق امام مه لیر  
آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا

چون موسی ابن عمران شد و خلیفه مثنی بدوران  
در زیاده شعبان جهان را و کشته درختان  
در دامنی دینی و عطا شد همچو شیرین  
و از حکمت رب جلیل از دیده هاپ عدوان

غایب شد آن نور رهی ظاهر شود آن جلوه  
آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا

یارب بحق این امام بگرز راه احسان  
بر ما منت نما شود ظاهر ماه فروغان  
باشد او و محیی شدن از حق صاحب الزمان  
دنیا شود ز نور او چون جنت دارالامان  
مرئی گوید آن قدر تا عمر او آید بر  
آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا آن مه لقا

نعت بعبده الهی در شعبان ۱۴۹